

1980erne, idet arbejdet med omdannelsesprocessen, der udføres i samarbejde bl. a. med Frankrig og Vesttyskland, skrider godt frem. BNFL forventer således ikke, at forudsætningen for anvendelsen af den ovenfor nævnte opsigelsesklausul vil komme til at foreligge.

I betragtning af, at omdannelsen af radioaktivt affald til glas allerede er foretaget i halvt teknisk målestok i flere lande, og at et industrielt anlæg hertil er under opførelse i Frankrig, er der formentlig ingen grund til at frygte, at en eventuel kontrakt med et oparbejdningsforetagende under United Reprocessors GmbH vil blive hævet under henvisning til, at oparbejdnings-selskabet ikke ser sig i stand til at omdanne affaldet til en form, der gør en sikker transport af affaldet mulig.

Jeg kan henholde mig til ovenstående, idet det bemærkes, at miljøstyrelsen yderligere har oplyst, at det er oparbejdningsanlæggets eget skøn, der lægges til grund ved afgørelsen af, om den omhandlede tekniske fremgangsmåde er af en sådan art, at det er betryggende at tilbagesende det radioaktive

affald og lade det oplagre i oprindelseslandet.

Spørgsmål 40:

Under henvisning til tidligere besvarelse, senest handelsministerens svar af 7. april 1976 på udvalgets spørgsmål 34, fremsendt af miljøministeren ved skrivelse af 9. april 1976 til udvalget, forespørges, om en eventuel lovhjemmel for kompensationsaftaler på området skulle tilvejebringes ved ændringsforslag til lovforslaget.

Handelsministerens svar:

Indledningsvis vil jeg gerne på ny understrege de betænkeligheder, der knytter sig til spørgsmålet om en eventuel lovhjemmel for kompensationsaftaler på dette område. Såfremt man uanset disse betænkeligheder måtte finde det påkrævet at søge gennemført en lovhjemmel, ville det efter min opfattelse være rigtigst at gøre dette gennem en særlig lovgivning.

Jeg må derfor besvare det stillede spørgsmål benægtende.